

צביקה, זה לא נתפס שאתה שוכב פה וכולנו עומדים. בסיירת גולני לא עומדים. הרי אנחנו מכירים אותך, בחיים לא היית מוכן ליפול פצוע בשום תרגיל, בשום מסע, בשום מסכם. תמיד הקפדת להיות מתחת לאלונקה ולא עליה. והנה אנחנו פה, עוד מעט כל אחד ישים כתף ונישא אותך בדרכך האחרונה רק שבסוף הדרך הזו לא יהיה עלה קרב, לא יהיה את האוהו של הותיקה שכל כך אהבת, אושיק לא יעלה על הכתפיים של עובי ויתחיל לענטז, גם לא נאכל איזה ארטיק מהמקרר בשרגא.

צביקה, איך אפשר להספיד אותך? מלח הארץ יגמד אותך. הקלישאה "הוא לוקח את הטובים ביותר" לא מתאימה למידותיך. היית אידיאליסט בכל רמ"ח איבריך. אהבת לעמוד על שלך ולהראות לכולנו מהי הדרך הנכונה. עשית זאת בצורה ג'נטלמנית. גם מי שלא הסכים איתך ידע להעריך אותך. אם זה דינבורג שהריץ אותנו 2 דקות גשר כי פרחי הסתכל לו על הגוף. אם זה הטבחים בשרגא ששוב לא דאגו לארוחת בוקר, כולם חטפו ממך על הראש אבל ידעו להעריך אותך כי עשית זאת בדרכך המיוחדת.

ידעת בעל פה את הסיפור של כל חלל של היחידה. אני לא אשכח את היום שאני אתה וקלרטג אברנו ליד אנדרטה לזכרו של חיים דובקין, לוחם היחידה מיד דחפת שניכנס לבית של ההורים, להראות שעדיין זוכרים ומוקירים. עכשיו נצטרך להנציח אותך. אני בטוח שהניווט שיבחרו לקרוא על שמך יהיה ארוך עם עלייה יפה כזאת בסוף שמרגישים ברגליים. החיילים יקללו אותך בדיוק כמו שאנחנו קיללנו את יואב סקל והמצפה לזכרו במתגלגל בצפון.

הקמת בית בקיבוץ מירב עם עדי, נמרה אמיתית שליוותה אותנו לאורך כל המסלול וגם היא קיבלה את הסיכה של הנמר. יש לה אח באגוז אבל נסלח לו. אלקנה ונדב גורי נמרים כבר מתחילים לעשות מתח כמו שלימדת אותם. הם הילדים של כולנו ואל תדאג, אנחנו נדאג לספר להם איזה אבא היה להם. לא נחסוך מהם אף לו פרט אחד כ"ג בתמוז יהפוך להיות עוד יום שהצוות יפגש בו. אני בטוח שאתה יושב שם למעלה ומרוצה מן העניין. אהבת את הצוות וגם שעזבת אותנו מוקדם כי יועדת לגדלות תמיד ידעת לשמור על קשר עם כולם. עמדת על כך שניפגש בכל יום עצמאות וככה התחילה לה מסורת. כאילו אתמול ישבנו אצלך במירב ועשית לנו סק"ג.

כשיצאנו מעופרת יצוקה, אהבנו להקניט אותך שלא ראית אש למדת את התחקירים בעל פה וידעת להעמיד אותנו במקומנו. לא סיימנו את העבודה שם, צביקה. אתה נפלת במלחמה צודקת. נכנסת להשלים את מה שהתחלנו. איך אבא שלך אמר לנו אתמול: " המדינה הזאת נקנית בדם ויש לזה מחיר ". המחיר הוא כבוד. אתה נכנס עכשיו למועדון של הגדולים עכשיו צביקה, האנשים שגדלת והתחונכת על מורשת הקרב שלהם כמו רועי קליין, ארז גרשטיין, גוני הרניק ועוד רבים וטובים. אתה מוזכר איתם באותה נשימה.

זה לא נתפס שיש לנו חלל בצוות. אנחנו אחים בדם. לא נשכח אותך, צביקה. אוהבים ומוקירים הצוות וכל לוחמי גולני שעומדים פה. חטיבה 1 דם אחד.

יונתן קנריק

